

μπισκοτολούκουμο

μπισκοτολούκουμο, το, ουσ. [<μπισκότο + λουκούμι]. **1.** λαϊκό γλύκισμα από ένα λουκούμι πατημένο ανάμεσα σε δυο μπισκότα: «όταν ήμασταν παιδιά, το αγαπημένο μας γλύκισμα ήταν το μπισκοτολούκουμο». **2.** νεαρός, ιδίως όμορφη νεαρή: «γνώρισα μια πιτσιρίκα, που είναι σκέτο μπισκοτολούκουμο».

- μου 'ρθε μπισκοτολούκουμο, λέγεται για αναπάντεχα ευχάριστο γεγονός στην κατάλληλη στιγμή, που μας είναι απόλυτα καλοδεχούμενο: «είχα σοβαρά προβλήματα με τη δουλειά μου και το λαχείο που μου 'πεσε μου 'ρθε μπισκοτολούκουμο». Από το ότι το μπισκοτολούκουμο ως λαϊκό γλύκισμα, είναι πολύ ευχάριστο. Συνών. μου 'ρθε βούτυρο στο ψωμί / μου 'ρθε γλύκισμα / μου 'ρθε καϊμάκι / μου 'ρθε κουφέτο / μου 'ρθε λουκουμάς / μου 'ρθε λουκούμι / μου 'ρθε μεζές.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας